

BertRand
Santini

JURNALUL LUI GURTY

Vacanța în Provența

2 iulie
- Sfânta Chems -

PLĂCEREA DE A OFERI

Ca să sărbătoresc prima dimineață de vacanță, m-am dus să-l trezesc pe Gaspard cu un cadou în gură.

— Cucu! am spus încetisor. Uite ce cadou frumos ți-am adus!

Orice persoană normală ar fi fost încântată.

Gaspard, în schimb, a scos un țipăt.

Șobolanul ăla chiar era drăguț!

Și nu era o glumă! Nici o jucărie de plastic sau de cârpă. Nu! Era mort – e drept –, dar era unul

adevărat, care duhnea... de-a binelea!

Spre marea mea surprindere, Gaspard m-a tratat cu asprime și a spus că am ucis degeaba „un animal ca mine”.

Dar, în primul rând, n-am ucis eu șobolanul. Se plictisea singur-singurel în bucătărie, așa că l-am mușcat ca să-l înveslesc, iar apoi a murit de bătrânețe, sărăcuțul. Și, în plus, șobolanul nu-i „un animal ca mine”. El este urât și negru, în vreme ce eu sunt frumoasă și colorată.

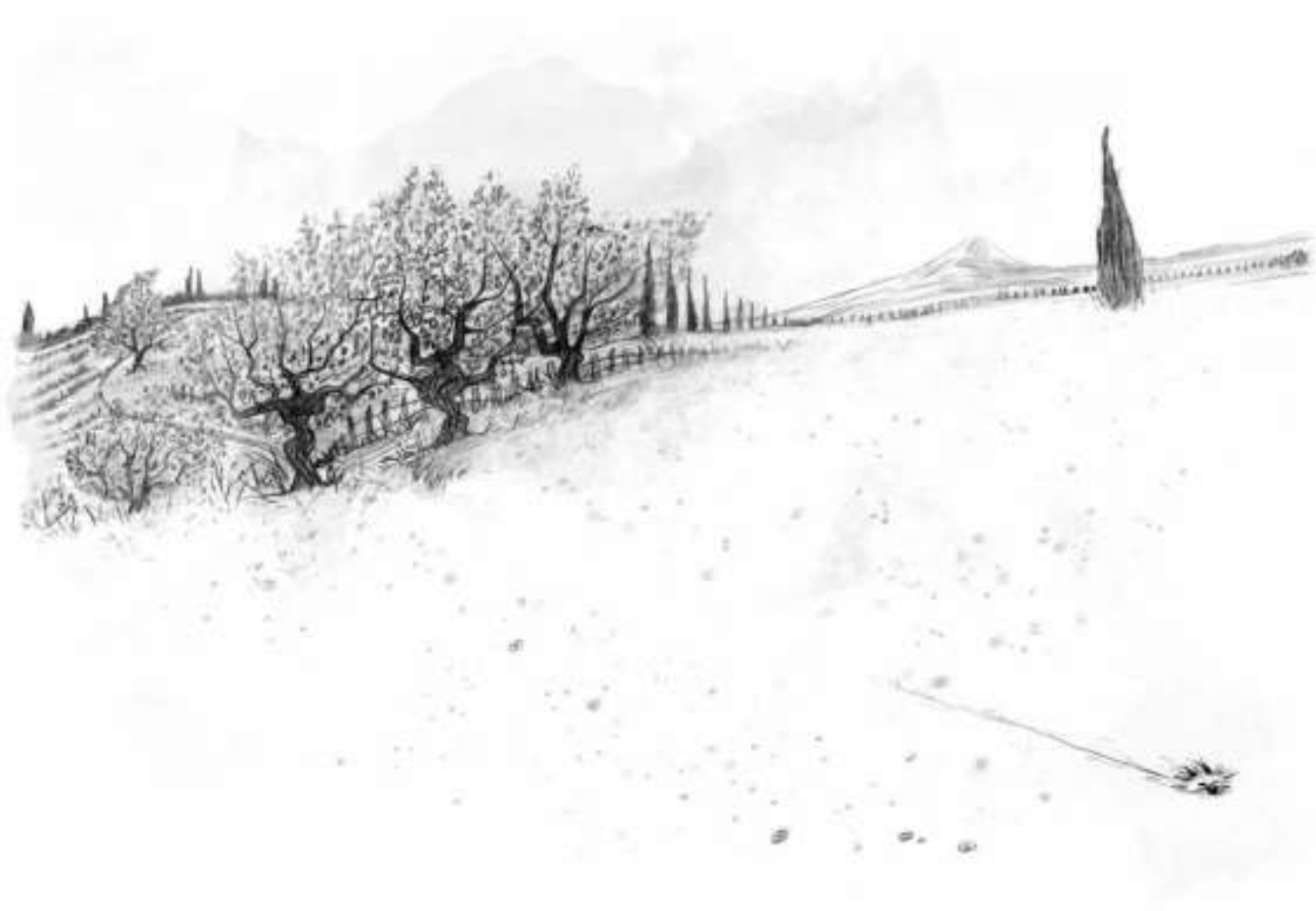
Drept mulțumire, cadoul meu și cu mine am fost aruncați ca niște murdării în grădină.

Asta îmi trebuie dacă vreau să fac o bucurie! Degeaba suntem în iulie, prostia omenească nu-și ia concediu, se pare.

Și, ca să arăt că nu eram deloc mulțumită, am plecat să sărbătoresc începutul verii hoinărind singură pe câmpuri.

*Data viitoare o să
mi-l fac cadou!*

3 iulie
- Sfânta Aggis -

CAP DE BLANĂ

Pisoiul familiei Caboufigue, vecinii noștri, se numește Jean-Jacques, dar eu îi spun „Cap de Blană”, pentru că mi se pare că are o față care seamănă pur și simplu cu o blană.

Încă de la prima noastră întâlnire ne-am detestat. Îmi amintesc foarte bine: era acum trei veri. Un bulgăre mare de blană sforăia sub smochin și, de

departe, ai fi jurat că-i vorba de un câine.

„Tare”, mi-am spus. „Un nou tovarăș!”

Am alergat să-mi înfig botul în spatele lui, ca formă de salut distins.

Snif... Snif...

Mirosul mi s-a părut imediat bizar. Nu mirosea bine, ca de obicei.

Deodată, un ochi mare cât un ou s-a deschis chiar deasupra nasului meu. Ah, fir-ar să fie! Nu mai văzusem niciodată o bucată mare de „blană” deschizându-și ochii!

Când „blană” a început să miaune, mi-am dat seama de greșeală. În loc să miros spatele unui câine, amușinam fața unui pisoi. M-am înroșit de rușine, dar, din fericire, cum am blană, asta nu s-a văzut.

Nici el, nici eu nu eram bucuroși de neînțelegerea asta și ne-am despărțit, strigându-ne vorbe grele.

În amintirea acestei întâlniri, îl numesc pe Jean-Jacques „Cap de Blană” și suntem de acord să fim dușmani.

De fiecare dată când îl văd, îi strig: „Bună ziua ție, Cap de Blană!” Când aude asta, se enervează, iar eu mă amuz.

În dimineața asta, am ghicit, după expresia constipată a feței lui, că nu era încântat să mă revadă. Ca să ne sărbătorim reîntâlnirea, m-am repezit la el urlând:

- Bună ziua ție, Cap de Blană!

Asta l-a enervat, iar pe mine m-a amuzat.

A sărit pe o creangă de smochin, apoi a încercat să mă sperie scoțând sunete bizare, ca zgomotele porții unui castel bântuit care scârțâie noaptea. Dar pe mine nu m-a speriat, văzând că era zi.

Credea că o să mă descurajez? Se înșelă! La piciorul smochinului, am așteptat să ațipească. Și, de îndată ce a început să sforâie, am făcut...

— HAAAAAM!

Cap de Blană a tresărit și a căzut pe pământ, ca un găinaț de porumbel.

După asta, m-am întors acasă, spunându-mi că petreceam într-adevăr o vacanță tare faină.

4 iulie
- Sfântul Chester -

FLOAREA

Șpre prânz, am zărit-o pe prietena mea, Floarea, trăgând un pui de somn sub un măr.

Floarea nu-i normală, dar nu trebuie să râdem de ea. De exemplu, nu știe să spună „da”. Spune „a”.

Este și foarte sensibilă la șocuri. Ca să n-o trezesc brusc, m-am apropiat pe furiș, cu pași de lup, și am șoptit:

— Cucu, eu sunt!

Floarea a făcut un salt incredibil și a căzut pe spate, cu cele patru labe în aer, țepene ca niște bețe.

Floarea nu-i normală, dar nu trebuie să râdem de ea. De exemplu, când simte o emoție puternică, picioarele ei devin rigide ca un Playmobil. Asta se numește „crampe” și e amuzant, dar nu pentru ea.

— Gurty! Mi-ai tras o spaimă!

— Încă ai crampele alea urâte? am întrebat.

— A, a suspinat ea. Și se înrăutățesc cu timpul. Uneori mi se blochează lăbuțele chiar și când aflu o veste bună.

Am spus că asta trebuia să fie enervant, iar ea a răspuns „a”.

Când și-a putut folosi iarăși labele, am invitat-o să mănânce în casă.

— Vom avea pui, am spus.

— Uau! a exclamat Floarea. Asta-i o veste bună!

Și BAM: a căzut iarăși pe spate, cu lăbuțele în aer, țepene ca niște bețe.

Floarea nu-i normală, dar nu trebuie să râdem de ea. De exemplu, ea nu știe să spună „Rododendron”, ea spune „Rodondondon”.

S-a născut într-o noapte furtunoasă, într-unul dintre magazinele acelea în care animalele se vând ca niște plușuri sau ca niște cutii de fasole.

Nu trebuie să ai încredere în vânzătorii de animale. Sunt niște mincinoși. De exemplu, pretend că iubesc animalele, dar nu-i adevărat, pentru că nu vinzi niciodată ceva ce iubești cu adevărat.

Floarea tocmai se născuse, când un vânzător a smuls-o de lângă mama ei. Traumatizată de separarea asta brutală, Floarea n-a mai crescut niciodată, doar puțin la urechi. Rezultatul? După doi

Jurnalul lui Gurty

Vacanta in Proventa

Autor: Santini, Bertrand
Editura: DIDACTICA PUBLISHING HOUSE
ISBN/EAN: 5948495012991

Descriere produs

Ce se intampla cand un caine decide sa-si spuna propria poveste? Obtii un jurnal teribil de amuzant, plin de aventuri, observatii nastrusnice si o eroina pe care n-ai cum s-o uiti!

Gurty este spontana, curioasa, neastamparata si are propria ei explicatie pentru tot ce se intampla in jur. In acest prim volum al seriei, ea isi povesteste aventurile din vacanta petrecuta in Proventa, transformand intamplarile de zi cu zi in situatii surprinzatoare si savuros de amuzante.

Lumea vazuta prin ochii lui Gurty functioneaza dupa o logica aparte, una care ii va face pe copii sa rada si sa priveasca lucrurile familiare dintr-o perspectiva cu totul noua.

„Jurnalul lui Gurty” este genul de carte care ii face pe copii sa uite ca „trebuie” sa citeasca. Textul dinamic, vocea comica a personajului si ilustratiile expresive ii atrag rapid in poveste si ii incurajeaza sa continue lectura din proprie initiativa.

Beneficii - Cultiva placerea lecturii prin umor, aventura si un personaj cu o voce puternica si memorabila. - Incurajeaza lectura independenta, datorita stilului accesibil si ritmului alert. - Stimuleaza imaginatia, provocand copilul sa descopere cum arata lumea dintr-o perspectiv...